

BÉKEHÍRNÖK

XIV. (LXIV.) ÉVF. 6. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1970. március 15.

„A jövőendő a béke emberé”

Laczkovszki János:

Meghalt és feltámadt

Hozsannázó ünnepeléssel fogadták az Úr Jézust tanítványai val együtt a virágvasárnapi bevonuláskor. Mint békekövet, felkínálta népének a legdrágább kincset, a békességet, de nem volt, aki megértse, aki elfogadja azt, ami az ember üdvére van. Megváltónk fájó szívvel fordult el az ünnepi hozsannázástól. Jövetelének nem az volt a célja, hogy ünnepeltesse magát, hiszen „az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért (Mt 20:28).

Ő nagyon jól tudta, hogy a virágvasárnapi hozsannát a „feszítsd meg!” fogja felváltani. Ennek ellenére nem rettent meg a kereszty árnyékától. A megváltás áldozatát ő már akkor vállalta, amikor megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, és hozzánk hasonló emberré lett, hogy magára vehesse bűneinket. Ebben a megüresített, emberré alázkodott állapotában lépett rá az engedelmesség útjára, amely a kereszthalálba vezetett. Ami a Gecsemánban, a főpap házában, Pilátus előtt és a Golgotán történt vele, csak a tanítványait érte felkészületlenül és teljesen váratlanul. Az emmausi tanítványokkal való beszélgetésből tudjuk, hogy ez is azért volt, mert balgatagok és rest szívűek voltak annak elhívására, amit róla a próféciák mondtak. A restség és az emberi okoskodás, ma is nagy akadály a hitrejutásban éppúgy, mint a hitben való megerősödésben.

A nagypénteki kereszty és Krisztus üres sírja összehasonlítandó. Húsvéti győzelem nélkül nehéz lenne megérteni Urunk nagypénteki szenvedését és halálát. Nem csoda, ha a tanítványok hite és bizalma megrendül Krisztus keresztyje alatt, hiszen ők azt látták meghalni, akinek hatalma volt arra, hogy halálból életre hívja az embert. Éles törként hasíthatott a tanítványok szívébe a gúnyolódók szava: „másokat megtartott, magát nem tudta tartani!” Szemük előtt elvonulhattak az események, amikor valóban megtartott másokat, Jairus leányát, a naini ifjút, Lázárt, akit a sírból hívott vissza az életbe.

Az ige azonban megnyugtató és teljes választ adhat fájdalmas és bizonytalankodó kérdéseinkre, Krisztus halálával kapcsolatosan:

„A mi bűneinkért halálra adatott és feltámasztatott, a mi megigazulásunkért.” (Róm 4:25)

Ez a tömör igei meghatározás Krisztus halálának okáról és feltámasztásának céljáról. bűnbánatra és reménységben való örvendezésre segíthet minket.

Meghalt, mert szeretett. „Szeretett engem és önmagát adta értem.” (Gal 2:20) Bűneink miatt volt szükség ilyen áldozatos szeretetre. Emberei életünkbe az első Ádám engedelmsége által jött a bűn, halálba és kárhozatba döntő hatalmával. Mint egy nagy válság, úgy áll a bűn Isten és az ember között. A válságfal emberi oldalán a halál árnyékában küzdök az ember sokféle nyomorúságával, bűneinek következményével. Tehetetlen, mert a bűn törvénye uralkodik Ádám utódaiban. A törvény, amit az Isten ad, az ember erőtlensége miatt nem lehet kivezető út a kárhozathoz. A bűnbe esett emberen csak az Isten szeretete segíthet. Ez a szeretet azonban áldozatot igénylő szeretet. Amikor Krisztus kereszthalálára gondolunk, mindig kell, hogy halljuk lelkünkben az evangélium szavát: „Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16) Ez a szeretet az Istennek világot átfogó szeretete. Ha egy kicsit fűcsán is hangzik a hívők fülének, de ez az Istennek a bűnben élő ember felé kinyilvánított és meghirdetett szeretete.

„Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” (Róm 5:8) A golgotai kereszty emlékeztessen minket bűneinkre. Lássuk meg Krisztus keresztyjénél bűneink nagyságát, rúttságát. Utáljuk meg és hagyjuk el bűneinket! Emlékeztessen minket a kereszty és az Isten és a Jézus Krisztus szeretetére. Hirdesse nekünk és általunk, hogy ilyen önfeláldozó szeretettel szeret minket a mi Megváltónk.

Nagyobb szeretet senkiben sincs annál, mint az a szeretet, hogy valaki életét adja az ő barátaiért. Krisztus halálával igazolja a bűnösök iránti baráti szeretetét. Ha Krisztus így szereti a bűnösöket, vajon az ő megváltott barátai milyen szeretettel szeretik Őt. Ez a nagypénteki áldozatos szeretet a mi szívünkben is lobbantsa fel az áldozatos szeretet lángját. Szeretet és önmagunk odaszánását várja tőlünk az Úr, nagypénteki gyászos siránkozás helyett.

Meghalt, hogy elvegye bűneinket. „Imé az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.” (Jn 1:29) Mérhetetlen szenvedésnek voltak szemtanúi Krisztus követői a kereszty alatt. Lehet, hogy csak később, már az ő feltámadása után tudták megállapítani Urukról, hogy úgy szenvedett az Isten Báránya, amint azt a próféta megírta róla. Száját nem nyitotta meg ellenségei ellen. A legnagyobb szenvedésben is csak imádságra nyílt az ajka. Imádkozott azokért, akik tudatlanságból cselekszik ezt a nagy gonosztságot, hogy gyalázzák az ártat-

lant, megtapodják a szentet, hogy eszközei lettek a bűn fedelmének és az ördögnek, aki emberölő volt kezdettől fogva. Szemtanúi lehettek tanítványai annak is, hogyan kell hordozni a legnagyobb terhet is. Hiszen az Isten Báránya nemcsak elvette, hanem magára is vette a világ bűneit. A bűneinket elvevő és magára felvevő Megváltónknak karja még mindig ki vannak tárva az élet gondjaival és a bűnnel megterhelt emberek felé. Ma is hívogatja a megfáradt és megterhelt embereket, és felkínálja azt a lelki nyugalmat, amely nélkül nem lehet boldog az életünk. Nézzük meg a saját életünkben, hogy nem roskadozunk-e olyan terhek alatt, amelyeket Krisztus magára vett már. Engedjük, hogy elvegye rólunk és belőlünk mindazt, ami kétségbe ejt. Bűneink helyett a bűnbocsánat örömeivel akar megajándékozni minket. Ennek a bocsánatnak a drága eredménye az Istennel való megbékülés.

Feltámadott a mi megigazulásunkért (Róm 4:25). Krisztus feltámadása a mi hitünknek és róla való bizonyágtételünknek az alapja. „Ha Krisztus fel nem támadott, akkor hiába való a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is” (1 Kor 15:14). Krisztus feltámadásában az emberi értelem számára van egy szent titok, amit megmagyarázni nem tudunk, és nem is akarunk. Ahol az Isten cselekszik az ő végére mehetetlen bölcsessége és hatalma által, ott mindenütt találkozunk az ilyen titokkal. Meg kell elégednünk azzal, amit Isten az Ő szentséges titkaiból, hatalmából, dicsőségéből és javunkat szolgáló terveiből kijelent nekünk. „Bűneinkért adatott halálra és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.” (Róm 4:25)

Hisszük Krisztus halálát és hiszünk a halálból való feltámadásban. Elég nekünk tudni azt, hogy halála és feltámadása üdvünkért történt. Krisztus követői és az apostolok nemcsak az ő halálában, hanem a feltámadásról való bizonyágtételben is úgy szerepelnek, mint szemtanúk. Jól lehet, nem annak voltak szemtanúi hogyan ment végbe Krisztus feltámadása. Az apostolok nemcsak annyit tudtak mondani feltámadásáról, hogy elhengerítve találták a követ a sír szájáról. Nemcsak azt tudták elmondani, hogy a sírban szépen összehajtogatva ott találták a lepedőket, de az Ő testét nem találták sehol. A szemtanúknak nemcsak angyalokkal volt találkozásuk Krisztus sírjánál. Szemtanúsguknak legnagyobb pozitívumát fogalmazták meg ezzel: „Láttuk az Urat” (Jn 20:25) Milyen örömmel tudták vinni ezt a hírt a még bizonytalanságban szomorkodó társaik felé. Azt is tudjuk, hogy a szemtanúk bizonyágtétele is kevésnek bizonyult a feltámadás napján azok számára, akik csak hallomásból értesültek Krisztus feltámadásáról.

A feltámadott Jézus Krisztus az ő megjelenéseivel adott szilárd alapot a tanítványok hitének és bizonyágtételüknek. Tamás még egy hétig vergődött bizonytalanságban, és nem tudott másról bizonyosságot tenni, csak hitetlenségéről. Azt is tudjuk, hogy ezt az ő hitetlenségét csak Jézus Krisztus megjelenése vehette el tőle.

Pál apostol is azt tartja a legnagyobb értéknek megtérési történetében, hogy néki is megjelent a feltámadott Úr. Ezt a dicsőségében és hatalmában való megjelenést sem tartotta kisebb értékűnek. A bizonyágtételre szükség van ma is. Fontos, hogy legyenek hívők, akik az Isten bűnbocsátó, üdvözítő kegyelméről fáradhatatlanul bizonyosságot tudnak tenni. A bizonyágtételek szolgálatát azonban az igében és az ige által munkálkodó Szentlélek teheti élővé és hatóvá.

Krisztus feltámadásának emléknapja újabb kérdések és feladatok elé állít minket. Meg kell vizsgálnunk önmagunkban, hogy nem szegényedt-e el a mi Krisztus feltámadásába vetett hitünk? Igeismeretünk mellett megvan-e a feltámadott Úr Jézussal a személyes kapcsolatunk, amely úgy mutatkozik meg az életünkben, hogy Krisztussal együtt a bűnre hajlamos énünk is a halálba kerül? Az ő feltámadása pedig egy új embernek a feltámadását hozta létre bennünk. Vajon a mi hívőségünknek lényege összefoglalható-e abban, hogy élék többé nem én, hanem él bennem a Krisztus? Vajon a Krisztus teste, az eklézsia, a szolgáló, önmagát feláldozó, megdicsőített, feltámadott Úr Jézus teste ebben a világban?

Olyan kérdések ezek, amelyeket tisztán kell látnunk, mert ettől függ, hogy a Krisztus feltámadásáról való bizonyágtételünk élő és ható lehet-e embertársaink felé.

Drága hír a húsvéti evangélium. Krisztus felvette a harcot a bűnnel és a bűn szoldjával, a halállal szemben. Ebben a harcban az élet Fejedelme győzött. Feltámadása a mi megigazulásunknak és békességünknek az ára. Krisztus feltámadása az élet és az örök élet reménységének az alapja. Krisztus feltámadásának áldott kötelezése, hogy veyük szívünkben életünkben és bizonyágtételünkben az Élet győzelmének evangéliumát. Tegyük meg mindent, hogy a hirdetett evangélium munkálja a földi élet boldogságát és az emberek üdvösségét!

Emberek a kereszty alatt

Eloolvasandó:

Máté 27 : 39—44, 55—56;

Márk 15 : 29—32;

Lukács 23 : 35—39, 49

János 19 : 23—25;

A golgotai tragédia a világ legnagyobb eseménye. Angyalok seregei ámulva szemlélték, emberek milliói tekintettek és tekintenek a keresztyre... Hogyan álltak ott akkor az emberek?

A közömbös emberek. A római katonák álltak legközelebb a keresztyhez. Ők foglalkoztak legtöbbet a keresztytel. Még örökség is jutott nekik. Közömbösen osztóznak a zsákmányon. Még élvezték is az esetet. Kockavetéssel húztak sorsot.

Micsoda jelenet! Isten Fia egy egész bűnös világért szenved, az angyalok visszafojtott lélegzettel figyelik... néhány méterre közömbös érzéketlenséggel kockáznak... Hányan tesznek ugyanígy Jézus keresztyjével.

Nagy élményhez nem elég a nagy esemény, kell hozzá látó szem is. De sokan tudnak Jézus Krisztus keresztyjéről, de nem látják.

Az ellenszögölők, a gyűlölködők.

a) A tudatosak: a nagytanács tagjai, írástudók, farizeusok. Nem elégedtek meg gonosz cselekedésük sikerén, hogy hóhérok kezébe adták az ártatlant... Szeméremtőlük, bosszúvágyuk a Golgotáig elkísérte a gyűlöletük még méltóság-érzésükkel is nagyobb volt.

Amikor az átokfán függött, akkor sem hagyták meg a haldoklók előjogát: a csendet. Elvesztve finom érzéküket, gúnyolódó, csúfondáros magatartást tanúsítanak.

Helyzetkomikumot akarnak teremteni a keresztyen függővel: Isten Fia... Isten választotta... Izrael királya, a zsidók királya... Messiás... Te, aki lerontod a templomot... Másokat megmentett, de... S elfelejtkezve, zsolnárt idéznek: Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne! (Zsolt 22:9)

b) A tudatlanok: a csócselék, a kíváncsi nép... szajkózzák a gyűlöletet és a csúfolódás módszerét. A gúny tomboló tengere hullámozott.

A gyűlölködők a sátán eszközei voltak: Miért nem szálls le a keresztyről?

A hallgatás vereségnek s a türelem tehetetlenségnek látszik... Mégis hallgat (És 53 : 11). Nem menti meg magát, hogy minket megmenthessen. „Nem a szegiek, hanem a szeretet tartotta.”

Fentiekhez nagyon hasonlítanak a vallásos színészű keresztyének, akiknek kell vallásos kultusz, de nem megváltó Krisztus.

Jézus barátai, a vele rokonszenvezők. Liliom a tövistengerben. Távolból szemlélődtek, nem annyira a félelem, mint a fájdalom miatt. Mesterük halála s hitük összeomlása miatt. Csak a szeretetük maradt. Szívesen meghaltak volna vele, vagy helyette. Ők azok, akiknek a halott Krisztus is kell.

A kereszty alatt meg is lehet térni. A jobb oldali látó példája szerint ellenszögölő barát lesz a római százados aláztos szívvel döbben rá: Bizony, ez az ember Isten Fia volt! — és a haza térről tömegből sokan, mellüket verve bűnbánatot tartottak.

Te melyik csoportba tartoznál volna? Voltak nagyjaik, hőseik a római katonáknak is és a zsidó embereknek is, de a Golgota hőst csak kevesen látták meg.

Vajon mi is nem a 2000 éves történetben látjuk a hőst? A ma hőst. A ma élő Krisztusát elfogadjuk-e legnagyobb-nak, legdicsőbbnek, a világ megváltójának?

Számunkra ma ez a legnagyobb kérdés üdvösségünk szempontjából.

Nagy József

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk a Békehírnök minden olvasójának:

a Szerkesztőség

A kegyelmi eszközök

A római katolikus teológiai gondolkodás szerint a „szentségek a kegyelem valóságos eszközei. Közvetítik a megszentelő kegyelmet, és a szentség céljának megfelelően segítő kegyelmeket...” „A kegyelmet a szentség a saját erejéből közvetíti...” „Az ember a külső jelet alkalmazza, a kegyelem Krisztustól jön.”¹

E fogalomalkotás szerint tehát a „szentségek” (a r. k. egyház hét „szentségről” tud)² az isteni kegyelem közvetítői. Itt azonnal meg kell állnunk, és megvizsgálni, vajon a kegyelmi eszköz, ill. „szentség” közvetít-e, vagy valami más?

Már most megállapítjuk, hogy a keresztségen és úrvacsorán kívül a r. k. egyházi tanításban szereplő „szentségeket”, ill. „szentelményeket” nem tartjuk kegyelmi eszköznek. Ennek oka, hogy ezeknél vagy a krisztusi rendelés, vagy a megfelelő igei alap hiányzik. Amikor tehát — ezek után — kegyelmi eszközökről beszélünk, a keresztségre (bemerítés) és úrvacsorára gondolunk, valamint az ezekhez kötődő egyéb eszközökre.

Már Kálvin előtérbe helyezte a kegyelmi eszközökkel szemben Isten Igéjét, hisz ha a keresztség és úrvacsora kegyelmi eszköz, mennyivel inkább az Ige, melynek mindkét szertartás közben alapvető szerep jut.³ Evangélikusokról ezért Kálvint elmarasztalás éri.⁴ Szekta-jelenségnek tartják az Ige kiemelését a szentségek rovására.⁵ Érdekes, hogy mindezek mellett az evangélikus dogmatika — pozitívan — a „kegyelmi eszközök” cím alatt először az Igéről szól és csak ezután a keresztségről, nem úrvacsoráról.⁶

Motiválja a problémakört, hogy a kegyelmi eszközök kegyelemközlése a hithez van kötve a Szentírás tanítása szerint (Mk 16:16).

Mi tehát a kegyelem eszköze? A víz, a kenyér és bor, az Ige, vagy a hit?

Véleményünk szerint itt elsődlegesen a sorrend a döntő. Első mindenképpen az Ige, hisz nélküle nincs hit, és üres formáság akár a keresztség, akár az úrvacsora. Második a hit, hisz nélküle az Ige számunkra nem mond semmit. A hittel fogadott Ige teheti csak kötelező erejűvé Krisztus parancsát mindkét kegyelmi eszköz elfogadására. A kegyelmi eszközökön belül is az Ige az elsődleges eszköz, és nem a kegyelemre emlékeztető jelek.

A r. k. tanításban szó van bizonyos „segítő kegyelmek”-ről.¹ Véleményünk szerint Krisztus egyszeri, tökéletes áldozata teljesen elég, mint kegyelemalap. Szükség van közvetítésre az életét áldozó Jézus Krisztus és az ember között, de a közvetítő eszközöknek semmiféle kegyelemkiegészítő jellegük nincs.

„A kegyelem Krisztustól jön, de a szentség saját erejéből közvetít.”¹ Ami a mondat első felét illeti, igaz, — de hogy a szentségnek, ill. kegyelmi eszköznek saját ereje lenne — akár a közvetítésre is — erről nem tud a Szentírás. Minden kegyelmi eszköz mögött a Szentháromság Isten a fedezet,

az erő. A Szentlélek jelenléte nélkül az Ige is holt betű. A keresztségnél és úrvacsoránál ugyanez a helyzet. Ha nincs jelen Krisztus, erőtlenné ezek az eszközök. Vigyáznunk kell, nehogy abba a hibába essünk, hogy tökéletes utat (eszköz-sort) készítsünk az isteni kegyelemnek, de a kezdő lépcsőről hiányozzon Krisztus, a kegyelem forrása, és így az út „for-galom” nélkül, kegyelemközlés nélkül, üresen maradjon! A kegyelmi eszközök mellett és előtt a hangsúlyt a kegyelem forrására, Krisztusra kell helyeznünk, ill. magára a kegyelemre.

Ezek után szükségessé válik magának a „szentség” szónak a fogalmi tisztázása. A latin „sacramentum”-on keresztül a görög „müstérion”-hoz érkezünk. Ennek jelentése elsődlegesen titok, titkos dolog. Pálnál 21-szer fordul elő olyan titokra vonatkoztatva, melyet az ember föl nem foghat.⁷ Végső soron Krisztusra vonatkozik, mint Isten megfellebbezhetetlen titkára. 1 Kor 2:7—8-ban Pál erre gondol. Krisztus maga tehát a müstérion, a sacramentum, a szentség, a „kegyelmi eszköz”.

Ha a r. k. teológiai fölfogást vesszük alapul, mely szerint a „szentség a kegyelem valóságos eszköze”,¹ akkor azt mondhatjuk, hogy ilyen értelemben egy szentség van, és ez Krisztus ill. Krisztus inkarnációja, hisz üdvösségszerző erővel semmiféle szertartás nem bír.

Érdemes idézni itt a sacramentum elsődleges profán jelentéseit: 1. kezességpénz, biztosíték, 2. per, perlekedés, 3. hűségeskü, 4. hadiszolgálat. Ha a profán jelentéseket szakralizáljuk, rendkívül érdekes képet kapunk, mely szintén egyedül Krisztusra vonatkoztatható: Ő a kezese, a biztosítéka az üdvösségnek; per útján, elégtételadással szerezte meg; igéretében abszolút hűséges; és mindezt a jogot egy bizonyos „hadi szolgálat” keretében, a Személyes Gonosz elleni harcban szerezte magának.

Világos, hogy a kegyelem ura és közlöje Jézus Krisztus, szoros értelemben az egyetlen Szentség.

Krisztus maga jelöli ki azt az utat, mely az ő kegyelmét az egyén számára érvényesíti. Ennek értelmében azokat a kegyelmi ajándékokat, amelyekkel kapcsolatban Krisztus üdvígéretét megerősíti — tágabb értelemben — kegyelmi eszközöknek fogadjuk el. A Szentírás ilyen igéretet a keresztséghez és az úrvacsorához fűz. Hitünk szerint e két üdvígéretes szertartás gyakorlásánál is elsődleges szerep kell hogy jusson az Igének és a hitnek, hisz a hitnek is van üdvígérete (Mk 16:16), ennek azonban feltétele az isteni hitébresztés a Szentlélek által.

Ifjú Almási Mihály

Jegyzetek

- 1 Gál F.: Katolikus Hittételek, SZIT, Bp. 1960. 211. old.
- 2 Ezek: keresztség bérmlás, oltárszentség, bűnbánat, utolsó kenet, egyházi rend, házasság. L. Gál F. i. m.
- 3 Nagy K.: Kálvin teológiája, 1895. v. 8. Inst. IV.
- 4 Nagy Gy.: Dogmatika, Bp. 1965. (Kézirat) 251. kk.
- 5 Nagy Gy. i. m. 251. old.
- 6 Nagy Gy.: i. m. 250. kk.
- 7 Kiss J. Görög-magyar újszövetségi szótár, 1951.

Imádságok

Jövel Szentlélek Uristen, adj erőt, hogy elhagyjuk régi, világias, önző, bü-nös természetünket és tégy részesévé új természetnek, mely szabad a bűn uralmától, a Te erő által. Tedd nyilvánvalóvá életünkben, hogy szívünk megváltozott, hogy megmentett gyermekeid vagyunk. Engedd meg, hogy amit szánk vall, azt szívünk is zengje: Örvendek Uram, mert rámteltekintél és megmenekültél.

II.

Kérünk, szabadíts meg minket dactól, hiúságtól, helytelen dicsőiségvágytól. Add, hogy tudjunk mindig jó kedélyűek lenni, távoztasd el tőlünk az irigységet, kapzsiságot, a test kívánságainak rabslolgaságot, a rendtelenséget és a világ szerinti gondolkodást. Adj szívünkbe vágyakozást, hogy részesei lehessünk a megszentelődésnek. Adj erős elhatározást, hogy felhagyjunk minden bűnnel, még az olyan nem bűnös dolgokkal is, amelyek útjában állanak a mi megszentelődésünknek!

III.

Tedd Urunk kedves feladatunkká, hogy nyilvánosan bizonyosságot tegyünk Rólad, ki minket megmentettél és ne rőstelljünk Téged az emberek előtt Urunknak, Krisztusunknak vallani. Könyörgünk Hozzád a mi barátainkért. Te ismered az ő szívüket, nyisd meg azt, mikor mi bizonyosságot teszünk előttük Rólad! Könyörgünk családunkért. Vezesd úgy az életünket, hogy lássák a mieink, mely nagy dolgot cselekedtél velünk, hogy megtudják, milyen kincsnek részesei lettünk.

IV.

Tarts meg abban a szándékunkban, hogy küzdeni akarunk a bűn ellen. Adj erőt saját önzésünk ellen, hogy elhagyhassuk régi rossz szokásainkat. Örizz meg mikor testiünk kísért, hogy a szükséges pihenésből lustaság, az étvágyból mohóság ne legyen. Mivel e világ divatjai, pénzhasznlása, uralomvágya mind szemben állanak a tiszta szívvel, kérünk Örizz meg minket e bűnök-től és tarts meg szárnyaid árnyékában!

W. Booth gondolatai nyomán

Dobó László

Előbb cselekedj, aztán taníts!

Máté 5:17—20

Beszélni könnyű, cselekedni nehéz! Hányszor láttad meg ezt mások életében és hányszor ismerted fel keserűen magadban is: „az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom” (Róm 7:18). Hasztalan küzdesz, mert ebben a kérdésben egyedül nem találsz kielégítő megoldást. Pedig te arra hívtál el, hogy az isteni törvényt megcselekedd és úgy ajánd, tanítsd másoknak — azután.

Mi ez a törvény, amelyet cselekedned kell? Mózes által tíz parancsolatot adott az Úr. Izráel bölcsői a Szentlélektől vezetve felismerték, hogy a tíz parancsolat lényege kettőben összefoglalható: Szeresd az Urat és szeresd felebarátodat! Ez a két parancsolat az Úr Jézus szava szerint végül is egyben összpontosul: szeress minden embert, mert mindaz, amit eggyel az ő kicsinyei közül cselekszel, azt vele is cselekszed. Ez az a törvény, a Krisztus törvénye, amelyet naponta teljesítened kell. Vajon képes vagy-e erre? Nem kell-e így kiáltanod az Úrhoz: „ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (Róm 7:24)

Hogyan válhatsz a nagy parancsolat hűséges megcselekvőjévé? Annak kegyelme által, aki a törvényt kereszthalálra tartó engedelmességgel hűségesen betöltötte. Lényéből oly erő árad beléd, amely képessé tesz arra, hogy bűnied legyőzd és önzésed félretéve, szeretettel szolgálj, hálára, elismerésre nem várva.

A szeretettől áthatott cselekvés a bizonysgtevő szolgálat lényeges része, az eredményes lélekmentéshez azonban önmagában nem elég. Az igaz cselekvést feltétlenül követnie kell az igaz beszédnek, a szóbeli bizonysgtételnek. A bölcs gazda azért szánt, hogy az új barázdába elvetesse a magot, ha nem így tenne, később nem arathatna, s csúrébe nem takaríthatna be semmit. Törekedj hát te is a jó cselekvésre, aztán ne falledkezz meg arról sem, hogy a cselekedetek szántásába elvesd a jó ige-magot. Ha így teszel, akkor kévékkel gazdagon állhatsz majd az Úr elé a nagy szám- adáskor.

Cselekedj és aztán taníts! Jézus Krisztus által megújított életedet magyaráz- zák meg a szavaid; Jézusról szóló szavaidat pedig hitelesítsék tetteid. Ha így szolgálsz, hű sáfárnak bizonyulsz, aki sem Isten, sem az emberek előtt nem vall szégyent.

Győri Kornél

H Í R E K

A kelet-németek tanulmányi központot nyitottak

Megnyílt az új (be-tlakásos) baptista bibliakutató központ a kelet-németországi Schmiedebergben. Az új létesítmény 40 diáktól képes fogadni. A „lakókat” 2—3 ágyas szobák várják. Az intézetben van még a helyi lelkipásztor lakosztálya, valamint a gondnoklakás.

A központ Martin Luther King nevét vette föl. Coretta King, a nagy polgár-jogi harcos és baptista lelkipásztor özvegye, a névadás alkalmából a következő üzenetet küldte: „A ti intézményetek neve férjem munkájának megbecsülését jelzi, idézi életének elevenen élő emlé-két, és a célokért való további küzdelemre buzdít”.

Négyéves tanulmányi időt terveznek. A kelet-németországi baptista gyüleke-zetek önkéntes följajlásokkal segítik az intézményt. Más kelet-európai országok, nevezetesen Lengyelország, Csehszlovákia és Magyarország fiataljai is sokat nyerhetnek az intézetben egy-egy NDK-beli látogatás során. („Bap-tist Times”)

Martin Luther King özvegye könyvet írt

Megjelent Coretta King könyve férjéről, Dr. Martin Luther Kingről. Címe: „Életem Martin Luther Kinggel” (My life with Martin Luther King). („Bap-tist Times”)

75 éves folyóirat

Az angol baptisták hetilapja, a „Bap-tist Times” megemlékezik a Békehír-nők 75 éves évfordulójáról. Megemlíti, hogy a lap ez év januárjától más, nagyobb formátumban jelenik meg. Rövi-den ismerteti a Békehír-nők történetét, majd megjegyzi, hogy az új formátum a többi magyarországi protestáns egy-házi laphoz hasonló.

Baptista vendég katolikus zsinaton

A dán római katolikusok évi zsinatán vendégként jelen volt a koppenhágai baptista gyülekezet (Köbner Baptist Church in Copenhagen) lelkésze, K. Kyrö-Rasmussen. Képviselette magát a lutheránus egyház, valamint más szabadegyházak is Dániából, eleget téve a meghívásnak.

A nem katolikus látogatóknak meg-engedték, hogy bekapcsolódjanak a kü-lönböző vitákba.

Péter

Tegnap még himnusz-szóval mondtam, S a szívem rázenélte: ÖVÉ!
— De ma idegen tűznél állva, Senki száját rám ki ne tátsa; Nem jártam Vele porba, sárba, S nem ültem bűvös udvarába.
— Olyan vagyok, mint ti egészen, Mi van rajtam, halászlegényen? Szemetek szátok egyre mondja; Ez is „a” táj beszédét szólja!

Hát átkozódva esküdöztem? Dobbantson lábam nagy keményen; Hozzája közöm soha nem volt, Az én gondom csupán a hal volt!
— Nevettek rajtam hahotázva, Galileai vagy te, hiába!
— De nem az Ő bolondja, bábja! Engem nem rázott meg csodája!
— S a kakas hajnalt kukorékkolt Kétszer, de benne égzengés volt!
Nemrég még himnusz-szóval mondtam, — Ma szívem rázokogta: ÖVÉ!

Czirénei Simon

Jöttél az úton. Gondban? Gondtalan? Mindegy, Nem tudtad, mit hoz rád ez óra.

Keresztet, nehéz kínokba vertet. Miért? Nyögött a lelked s dobtad volna. Nem tudtad. Rád nőtt keserve, bűja, Édes öröme, fájdalmas gyönyöre. A régi út régi gondolatja, Lásd, hogy elmaradt, nincs már hozzád köze.

E véres kereszt mégsem a tied. Meglátod majd, ki függ miattad rajta, S egész lelkeddel, ha megkivánod, Hogy legyen életed örök malasztja. Simon! Az Úrnak gondja lesz veled! Sok nagypéntek után húsvétra virraszt! — Bár én lehettem volna akkor ott. Ad-e ma lekem a terheltnek vigaszt?

Stefura Erzsébet versei

Nagypénteki meditáció

Mintha elhagyott lenne az égi láng a testben s nem lenne már több Irgalom! Mintha hiába lenne Golgota-keresztén karod kifeszítve s nem lenne más, mint csak ártalom... olyan e világ... mintha hiába lennél a Golgota-keresztjén.

Kérlelő

A Mérhetetlen igézetében megszűnt az érverésem is

A Mérhetlent kérve kérem szűnőn meg érvélesem is

Mert kereső fény végtelenbe érve robban szétrepül

S számalomból a szent sátorban Eg a Földdel egyesül

Vékey Tamás versei

Húsvéti gyermekversek

Húsvéti jó hír

Jó hírt mondok, emberek, Szívükből örvendezetek. Az Úr Jézus él, feltámadt, A mély sír foglya nem maradt.

Legyőzte ő a halált, Hogy mind aki rátalált, A haláltól ne féljen, Legyen övé egészen.

Húsvét napján kívánom, Reménység és hit szálljon Minden ember szívébe, Így lesz teljes békéje.

Az üres sír prédikál

A nap első sugara A sírban nem találta. Jézus Krisztus feltámadt, Halál rabja nem maradt.

Megtörtént a szent csoda. Nagypéntek és Golgota Jézust nem győzhette le. Bűn s halál nem bírt vele.

Az üres sír prédikál. Húsvét híre ma is száll: Ki Jézusban hisz, remél Mindörökké Vele él.

D. B.